

РЕШЕНИЕ

№ 8476

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **807** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ивета Стефанова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Ауто Клийн Груп“ ЕООД, чрез адвокат Д., против Решение № 2346 от 27.06.2025 г. по АНД № 7585/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 109 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 14-2400017/28.03.2024 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 403а, ал. 1 КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева.

По поддържаните оплаквания за неправилност на атакувания съдебен акт поради нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, се иска неговата и на наказателното постановление отмяна.

Ответникът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], чрез юрк. М., оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи, моли съдебното решение да се остави в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Възразява при условията на евентуалност срещу размера на заявените от касатора разноски за адвокатска защита като прекомерен.

Заклучението на участвалия в производството прокурор е за неоснователност на касационното оспорване.

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество на посочените в нея основания и в обхвата на служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав я намира за неоснователна.

Според фактическите установявания на административнонаказващия орган, възприети за достоверни от районния съд, на 14.02.2024 г. длъжностни лица от Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол: „Автомивка“, с адрес: [населено място], [улица], стопанисван от „Ауто Клийн Груп“ ЕООД, резултатите от която са обективирани в Протокол № ПР2406349/23.02.2024 г. От проверката на място и по документи в сградата на контролния орган е констатирано, че инспектираното дружество в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ на 14.02.2024 г. не е държало на разположение на контролните органи в проверения обект екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи (поименни графици), свързани с разпределението на работното време в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд. За посоченото деяние, квалифицирано като нарушение на чл. 403а, ал. 1 КТ на дружеството е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 14-2400017/29.02.2024 г., надлежно връчен му на 14.03.2024 г. В указания срок привлеченото към отговорност лице е депозирало своевременно възражение по акта. Административнонаказателното производство е приключило с издаването на обжалваното наказателно постановление за налагане на „Ауто Клийн Груп“ ЕООД на имуществена санкция в минимален размер.

За да потвърди оспорения акт по чл. 58д, т. 1 ЗАНН, въззивният съд е приел, че е издаден при спазване на процесуалните правила и изискванията за форма. Въз основа на безспорно установените в хода на съдебния процес факти е извел заключение за осъществяване признаците на административното нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължението на работодателя да разполага в обекта на полагане на наемен труд с изрично посочената в закона документация във връзка с контрола за спазване на трудовото законодателство. С аргумент за липса на доказателства за отстраняване на нарушението веднага след установяването му, съдът е отрекъл приложимостта на чл. 415в КТ към спорното правоотношение. Индивидуализираната в минимален размер имуществена санкция е преценил като съответна на тежестта на нарушението. Решението е правилно.

Фактическите установявания, отразени в наказателното постановление, споделени и от СРС, кореспондират на доказателствата по делото. Съдът се е произнесъл след цялостна служебна проверка на акта по чл. 58д, т. 1 ЗАНН в изпълнение на изискването на чл. 314 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН и при излагане на мотиви, обуславящи постановения правен резултат.

Съответно на материалния закон е заключението му за правомерно ангажиране на административнонаказателната отговорност на „Ауто Клийн Груп“ ЕООД.

Разпоредбата на чл. 403а, ал. 1 КТ установява задължение за работодателя в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд, да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, списък на работниците и служителите, изпратени от предприятие, което осигурява временна работа и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа: заповеди за полагане на извънреден труд, за дежурство, за времето на разположение, за установяване на непълно работно време и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време. За неизпълнение на това задължение, обуславящо нарушение на разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, административнонаказателната норма на чл. 414, ал. 1 КТ предвижда налагане на работодателя на

имуществена санкция или глоба в размер от 1500 лева до 15 000 лева.

Вярна е преценката на СРС, изведена от събраните доказателства, за законосъобразно санкциониране на дружеството, което бидейки работодател, неосигурил на 14.02.2024 г. в подлежащия на контрол обект нормативно изискуемите документи, е осъществило фактическия състав на вмененото му нарушение. Констатацията, че въпросните книжа не се държат на разположение в обекта в момента на извършената на място проверка намира потвърждение и в свидетелските показания на разпитания по делото служител на работодателя на конкретната автомивка. Без значение за съставомерността на деянието са причините за неналичност на документацията в обекта.

Целта на правилото по чл. 403а, ал. 1 КТ е обезпечаване на незабавен достъп на съответните проверяващи на място длъжностни лица до релевантните документи, необходими за осъществяването от тях контролни функции за спазване на трудовото законодателство. Неизпълнението му осъществява самостоятелен състав на административно нарушение. В този смисъл, неотнормими към признаците на нарушението от обективна страна са обстоятелствата относно дадените на дружеството на същата дата (14.02.2024 г.) с призовка по чл. 45, ал. 1 АПК указания за място и срок за явяване и представяне на изискуемите документи за целите на осъществявания контрол - 19.02.2024 г. и 20.02.2024 г. от 10:30 часа, изпращането им от задълженото лице чрез лицензиран пощенски оператор на 20.02.2024 г. в 15:05 часа, съответно получаването им в администрацията след определения срок. Извън елементите от фактическия състав на нарушението е и даденото на работодателя задължително предписание за своевременно привеждане на поведението му в съответствие с дължимото - т. 9 по Протокол № ПР2406349/23.02.2024 г. Тяхната правна важимост би могла да бъде предмет на изследване в друго производство, но не и в конкретната хипотеза на привличане на работодателя към отговорност. Мерадавен за преценката на надлежното изпълнение на задължението по чл. 403а, ал. 1 КТ е въпросът намират ли се на място в обекта въпросните документи към момента на извършване на проверката от контролните органи, в случая – на 14.02.2024 г., а не спазен ли е указания срок за депозирането им в инспекцията по труда след изискването им по съответния ред или за изпълнение на предписанието. Отрицателният му отговор обуславя извод за извършено на посочената в наказателното постановление дата нарушение на трудовоправната уредба, изразено в неправомерно бездействие на задължения субект.

Съжденията на касатора, обвързващи валидността на установяването на нарушението с дължимо извършване на повторна проверка от контролните органи, са несподелими. В противовес на защитната му теза, отсъствието по време на проверката на законния представител на дружеството не засяга наказателното постановление от съществен процесуален порок, предвид формалния характер на нарушението, упражненото от работодателя право на защита чрез подаденото възражение по съставения АУАН и липсата на опровергаващи установеното противоправно поведение доказателства.

Не намира правна опора позоваването в касационната жалба на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Въпросът за съотношението на режима за реализиране на административнонаказателната отговорност в случаите на нарушения на разпоредбите на трудовото законодателство и нормите на ЗАНН е разрешен с Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. по тълкувателно дело № 7/2010 г. на ОСК на ВАС. Въведената в чл. 415в, ал. 1 на кодекса специална уредба отрича приложението на института на маловажност по смисъла на чл. 28 ЗАНН към нарушенията на трудовото законодателство. В отлика от общото правило на чл. 28 ЗАНН, привилегираният състав по чл. 415в, ал. 1 КТ не предвижда освобождаване от административнонаказателна отговорност, а налагане на същото по вид административно наказание от паричен характер, но в значително по-

нисък размер.

За да се квалифицира нарушението като „маловажно“ в хипотезата на чл. 415в, ал. 1 КТ следва да са налице две кумулативно изискуеми предпоставки: то да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. Нарушението в случая не е резултатно, а формално, затова и изследването на въпроса за конкретно негативно изменение на обществените отношения е неотносимо към маловажността. То не е отстранено веднага след установяването му на 14.02.2024 г., доколкото до приключване на проверката на място в обекта документите не са набавени и предоставени на разположение на контролните органи. Отсъствието на незабавно поправяне на констатирания пропуск изключва прилагането на привилегирования състав. В този смисъл е и практиката на АССГ - Решение № 37423/12.11.2025 г. по КАНД № 6514/2025 г.; Решение № 40627/04.12.2025 г. по КАНД № 10626/2025 г., Решение № 6875/30.05.2024 г. по КАНД № 3377/2024 г. и др.

Изложеното мотивира заключение за законосъобразност на оспореното наказателно постановление. Достигайки до същия извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Крайният изход на делото в касационната му фаза обуславя право на разноски за процесуална защита в полза на ответника. Своевременно заявените и дължими му разноски са на стойност 130 лева за юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН. Превалутирана на основание ЗВЕРБ сумата възлиза на 66, 47 евро.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 1, пр. 1 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2346 от 27.06.2025 г. по АНД № 7585/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 109 състав.

ОСЪЖДА „Ауто Клийн Груп“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ сумата от 66, 47 евро разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: